

مقایسه وضعیت سلامت روانی دانشجویان کارآموز پزشکی و پیراپزشکی

دکتر سیدحمزه حسینی*^۱، میرحسین موسوی^۲

چکیده

مقدمه و هدف: ورود به دانشگاه منجر به تغییرات عمده‌ای در زندگی فرد می‌شود و مقطع بسیار حساسی به شمار می‌رود. قرار گرفتن در چنین شرایطی غالباً با فشار و نگرانی توأم بوده و می‌تواند عملکرد و سلامت روانی افراد را تحت تأثیر قرار دهد. با توجه به اهمیت بالای سلامت روانی در اقبال مختلف جامعه و نقش محوری دانشجویان رشته‌های پزشکی و ارتقاء آن وجود سلامت روانی آنان می‌تواند در جهت ارتقاء سلامت روانی اقبال جامعه مؤثر باشد. از این رو سلامت روانی دانشجویان پزشکی و پیراپزشکی به صورت ویژه باید مورد توجه قرار گیرد. براین اساس در پژوهش حاضر وضعیت سلامت روانی دانشجویان کارآموز پزشکی و پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران مورد بررسی قرار گرفته است. مواد و روش‌ها: این پژوهش به روش مشاهده‌ای - تحلیلی بر روی کلیه دانشجویان کارآموز رشته‌های پزشکی و پیراپزشکی در نیم‌سال دوم سال تحصیلی ۷۹-۷۸ انجام گرفته است. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه‌های مشخصات فردی و تست GHQ بوده است. داده‌ها با استفاده از آزمون آماری کای اسکور مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: یافته‌های به دست آمده از این پژوهش نشان می‌دهند در بررسی و مقایسه میزان سلامت روانی و همچنین ابعاد چهارگانه آزمون GHQ، در بعد مشکلات جسمانی، اختلال خواب، اضطراب و عدم کارکرد اجتماعی هیچ‌گونه تفاوت بین دو گروه دانشجویان وجود نداشت. ولی در بعد افسردگی شیوع آن در دانشجویان پزشکی بیشتر از پیراپزشکی بود که این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0/05$). نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پژوهش و افزایش مشکلات روانی و میزان موارد مشکوک به اختلالات روانی در دانشجویان نسبت به یافته‌های پژوهش‌های قبلی توجه بیشتر مسئولین به مشکلات بهداشت روانی دانشجویان و فعال‌سازی مرکز مشاوره دانشجویی ضروری به نظر می‌رسد. واژه‌های کلیدی: سلامت روانی، دانشجویان، افسردگی، GHQ

*۱- استادیار گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، نشانی: ساری، کیلومتر ۵ جاده ساری به نکاء، مرکز روانپزشکی و سوختگی زارع

گروه روانپزشکی، تلفن: ۰۱۵۱-۳۲۸۰۷۱۱، پست الکترونیک: hamze_hoseini@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد مدیریت آموزشی